

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Ndob/7/2018
Identifikačné číslo spisu: 3813221107
Dátum vydania rozhodnutia: 20.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ľubomíra Kúdelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3813221107.4

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Ivan Ondrejko - ARCIOND, so sídlom Námestie J. C. Hronského 14, 971 01 Prievidza, IČO: 10 892 290, zast. JUDr. Jozef Polák, advokát, so sídlom Radlinského 1718, 026 01 Dolný Kubín, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, so sídlom Kutuzovova 8, 832 47 Bratislava - Nové Mesto, IČO: 30 845 572, o návrhu na povolenie obnovy konania, o námietke zaujatosti sudcov Krajského súdu v Trenčíne vo veci odvolania vedenej na Krajskom súde Trenčín pod sp. zn. 8Cob/34/2018, takto

rozhodol:

Sudca Krajského súdu v Trenčíne JUDr. Denis Vékony n i e j e v y l ú č e n ý z prejednávania a rozhodovania sporu vedeného na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 8Cob/34/2018.

Odôvodnenie

1. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 2. apríla 2015 vzniesol námietku zaujatosti proti označeným sudcom (už bolo rozhodnuté) a zároveň aj proti všetkým sudcom Krajského súdu v Trenčíne, v ktorej vyjadril pochybnosti o nezaujatosti sudcov tohto súdu, nakoľko sudcovia tohto súdu a ich rodiny sú rodinnými príslušníkmi, resp. inak prepojené s kolegami, ktorí pracujú alebo pracovali ako vojaci z povolania. V konaní o povolenie obnovy konania vystupuje ako žalovaný Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, preto sa dôvodne obáva, že namietaní sudcovia (hoci aj podvedome) sú vo veci ovplyvnení pozitívnym vzťahom k účastníkovi konania, ktorý je schopný cez príbuzenské, resp. priateľské vzťahy so sudcami Krajského súdu v Trenčíne ovplyvniť ich rozhodovanie.

2. JUDr. Denis Vékony ako sudca Krajského súdu v Trenčíne vo svojom vyjadrení k vznesenej námietke zaujatosti uviedol, že k účastníkom konania a ani k veci nemá žiadny vzťah a necíti sa byť zaujatý. Vec mu bola pridelená náhodným výberom, v súlade s rozvrhom práce a v súlade s opatrením č. 19 predsedu súdu.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 54 ods. 2 v spojení s § 52 C. s. p. po preskúmaní vznesenej námietky zaujatosti dospel k záveru, že nie sú dôvody pre vylúčenie uvedeného sudcu Krajského súdu v Trenčíne z prejednávania a rozhodovania vo veci vedenej pod sp. zn. 8Cob/34/2018.

4. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p., ktorý nadobudol účinnosť dňa 1. júla 2016 platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C. s. p. (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Námietkou zaujatosti sudcu, ktorý má podľa rozvrhu práce a opatrenia č. 19 Krajského súdu v Trenčíne, sa Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd SR“) zaoberal v nadväznosti na obsah vznesenej námietky zaujatosti žalobcom, v ktorej okrem označených sudcov (o zaujatosti ktorých už skôr rozhodol Najvyšší súd SR) namietal aj zaujatosť všetkých sudcov uvedeného súdu z dôvodov uvedených v podaní. Vec bola následne v zmysle rozvrhu práce náhodným výberom pridelená JUDr. Denisovi Vékonymu, ktorého sa vznesená námietka zaujatosti taktiež dotýka, pretože je sudcom Krajského súdu v Trenčíne.

6. Podľa § 49 ods. 1 C. s. p. sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.

7. Uvedené zákonné ustanovenie predpokladá u sudcu, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť, taký vzťah jeho osobného záujmu k sporu, stranám, alebo ich zástupcom, ktorý by napriek snahe o objektivnosť rozhodovania mohol ovplyvniť jeho objektivitu. Pomer sudcu k stranám alebo ich zástupcom môže byť založený predovšetkým na príbuzenskom alebo jemu obdobnom vzťahu. Za pomer k sporu ako okolnosti rovnakého významu ako pomer k strane, ktorý vyplýva predovšetkým z priameho právneho záujmu sudcu k prejednávanej veci, možno v zmysle uvedeného považovať za taký pomer, kedy by sudca bol sám účastníkom konania, alebo rozhodnutím súdu by bol priamo dotknutý na svojich právach, resp. by získal o veci poznatky iným spôsobom, než z dokazovania počas konania.

8. Nestrannosť sudcu je teda zabezpečovaná ust. § 49 a nasl. C. s. p. a má aspekty subjektívne (ide o nedostatok vzťahu sudcu k prejednávanej veci, stranám, zástupcom) a objektívne (neexistencia okolností, ktoré by mohli viesť k pochybnostiam o tom, že sudca nemá subjektívny vzťah k sporu, stranám, zástupcom). Pre nestrannosť sudcu teda nestačí, že subjektívne nepociťuje k veci, účastníkom taký vzťah, ktorý by sa mohol prejaviť na jeho rozhodovaní, ale musia byť splnené i objektívne okolnosti nestrannosti sudcu. Pri tomto výklade ustanovenia C. s. p. o vylúčení sudcu je potrebné vychádzať aj zo zásady prijatej judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), podľa ktorej spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa aj javiť, že je poskytovaná, čo znamená, že podľa C. s. p. nebude z prejednávania veci vylúčený len ten sudca, ktorý so zreteľom na svoj pomer k sporu, k stranám alebo ich zástupcom je preukázateľne zaujatý, ale i sudca, vzhľadom na jeho spôsob konania a správania behom konania, u ktorého sa vytvoril taký vzťah k veci alebo k stranám (prípadne zástupcom), že je možné objektívne o jeho nezaujatosti pochybovať. V predmetnej veci však nebolo preukázané, že by sudca bol subjektívne vo veci zaujatý, ale ani sa nepreukázala objektívna stránka prípadnej zaujatosti.

9. Zároveň je potrebné odkázať aj na judikatúru ESLP a Ústavného súdu Slovenskej republiky, z ktorej možno vyvodiť, že subjektívne hľadisko sudcovskej nestrannosti sa musí podriaďiť prísnejšiemu kritériu objektívnej nestrannosti, avšak za objektívne nie je možné považovať to, ako sa nestrannosť sudcu niekomu len subjektívne javí, ale len to, či reálne existujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k legitímnym pochybnostiam o tom, že sudca určitým, nie nezaujatým vzťahom k sporu disponuje. Aj pri zohľadnení teórie zdania môže byť sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu iba v prípade, keď je celkom zjavné, že jeho vzťah k sporu, stranám alebo ich zástupcom dosahuje taký charakter a intenzitu, že aj napriek zákonom ustanovenej povinnosti nebude môcť rozhodovať nezávisle a nestranne. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že odvolací súd ešte ani v rámci odvolacieho konania (proti uzneseniu súdu prvej inštancie vo veci zaplataenia súdneho poplatku za odvolanie na l. č. 140) spor nezačal prejednávať, nakoľko z dôvodu vznesenej námietky zaujatosti bola vec postúpená na rozhodnutie nadriadenému súdu.

10. Z predloženého spisu nemožno vyvodiť záver, že u sudcu Krajského súdu v Trenčíne JUDr. Vékonyho by bol osobný záujem na spore, k stranám alebo zástupcom alebo by sa správal tak, že by to vyvolávalo dôvodné pochybnosti o jeho nezaujatosti a nestrannosti, ako dôvodu pre prípadné vylúčenie z prejednávania a rozhodnutia sporu.

11. Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky sudcu Krajského súdu v Trenčíne JUDr. Denisa Vékonyho z prejednávania a rozhodovania sporu vedeného na tomto súde pod sp. zn. 8Cob/34/2018 nevyhlásil.

12. Toto uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.